

lem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds har fremsat? — Anklagen mod Ministeriet for, at Ministeriet ikke har fremmet eller villet fremme en Ministeransvarlighedslov, er jo meget lang; men jeg skal kun bemærke derom, at en Ministeransvarlighedslov jo dog neppe kan have været betragtet som nødvendig Betingelse for at faae en Rigsretsdom, idet Thinget flere Gange har benyttet sin Anklagemyndighed, uden at der var nogen Ministeransvarlighedslov, og oprigtig talt veed jeg ikke, hvorfor Ansvarret for, at vi i dette Dieblif ikke have nogen Ministeransvarlighedslov, hviler mere og tungere paa det nærværende Ministerium end paa de mange foregaaende Ministerier, der siden 1849 have ladet Grundlovens Bestemmelse om, at der skal tilveiebringes en Ministeransvarlighedslov, staa uløst.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds har Ordet.

Thorup: Jeg frafalder Ordet.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds har Ordet.

N. P. Jensen: Jeg frafalder Ordet.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

Winther: Jeg frafalder Ordet.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds, som har havt Ordet to Gange, har paany forlangt Ordet; med Thingets Samtykke — (Ophold) — skal jeg give det ærede Medlem Ordet.

Solstein-Ledborg: Den ærede Conseilspræsident maa undskyldte, det er ikke individuelle Ansfoelser om, hvilken Bægt der skal tillægges Udtalelser af Krieger i den grundlovgivende Rigsforsamling og senere af Lehmann; det er ikke individuelle Ansfoelser, hvilken Bægt der skal tillægges Ministeriets juridiske Fakultet i alle de Aar, indtil Spørgsmaalet blev brændende. Hvor de Udtalelser findes, maa den ærede Conseilspræsident vide, da det gjentagne Gange er blevet fremhævet, forinden han gjorde det Skridt, hvorom vi her i Dag have talt. Det lader sig ikke slaa hen — den Dom, der er faldet af vore betydeligste Politikere og dygtigste Retslærde i al den Tid, Spørgsmaalet ikke havde nogen ligefrem politisk Partiinteresse, er knusende for den ærede Conseilspræsidents Handling i saa Henseende. Det kan han ikke komme bort fra. At den ærede Conseilspræsident i sin Skrivelse til Kongen betegnede det som et konstitutionelt Middel, maa jeg tilstaa er et noget svagt Bevis,

efter Skrivelsens øvrige Indhold, som han erkjendte var rigtig refereret. Jeg havde ikke ventet, at den ærede Conseilspræsident skulde være gaaet saa vidt, at han selv havde kaldt sin Handling ukonstitutionel. Jeg har bedet om Ordet, fordi jeg ikke kan tilstede, at den ærede Conseilspræsident søger at vælte Ansvarret fra sig over paa tidligere Ministerier med Hensyn til, at vi endnu ikke have faaet nogen Ministeransvarlighedslov. Det er ganske vist sandt, at tidligere Ministerier i saa Henseende ingenlunde have gjort, hvad de skulde gjøre; men derfor bære for det Første hverken mine Meningsfæller eller overhovedet noget af Oppositionspartierne her i Salen noget Ansvar, og dernæst har den ærede Conseilspræsident et særligt Ansvar overfor Mængden af en Ministeransvarlighedslov, et særlig tungt Ansvar, som intet tidligere Ministerium har haft, og han har det af to Grunde: for det Første fordi han havde en særlig Opfordring til at medvirke til et heri Thinget indbragt Lovforslag, og ikke blot ikke medvirkede dertil, men gjorde alt Muligt for at hindre, at det blev til Lov, og dernæst: fordi intet af de tidligere Ministerier har begyndt et Regjeringsystem og været beredt paa at gennemføre et Regjeringsystem, der ikke kunde føres igennem, uden at begaa en Handling som den, Ministeriet har begaaet ved Udstedelsen af den saakaldte Lov af 12te April 1877. Naar man veed med sig selv, at man vil regjere efter den hidtil gjældende Opfattelse af Forfatningen, og at man, naar det kommer saa vidt, som det kom i 1877, hellere vil vige end gaa til saadan Yderlighed som den, Ministeriet Strup er gaaet til, saa kan man sige: Det er ikke min Sag at fremme en Ministeransvarlighedslov; men naar man indtræder i et Ministerium med saa ringe Tilslutning ikke blot i Thinget, men ogsaa hos Folket, og med saa ringe Udfigt til at vinde Tilslutning, men samtidigt med det Forsæt, som det synes, eller den Bevidsthed eller den Villie at ville hævede sin Stilling endogsaa med saadanne Midler som den saakaldte Lov, saa er man særlig forpligtet til ogsaa at sørge for, at Folket faar Midler i Hænde til at skaffe sig en virkelig upartisk Dom over Anvendelsen af saadanne Midler, altsaa en virkelig upartisk Dom, hvor det gjælder dets Livsspørgsmaal herhjemme, nemlig Forfatningens Overholdelse. Det nytter altsaa ikke, at den ærede Conseilspræsident siger, at han her ikke har mere Ansvar end tidligere Ministerier, thi han har i Virkeligheden mere Ansvar end noget tidligere Ministerium i det Dieblif, han har tiltraadt Regjeringen med den Politik og under saadanne Forhold som de, hvorunder han tiltraadte den.

Formanden (Krabbe): Da to ærede Medlemmer nu have begjæret Ordet, skal jeg hermed standse Forhandlingen for i Dag for at lade den fortsættes i et følgende Møde. Da der imidlertid